

Dosarul nr. 2ra-324/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul Rezina (jud. I. Negreanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

6 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Lanețkaia

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Lanețkaia împotriva lui Igor Razloga cu privire la decăderea din drepturile părintești

împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Lanețkaia și menținută hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 3 martie 2017, Tatiana Lanețkaia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Razloga, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecția familiei Rezina cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 decembrie 2011, a înregistrat căsătoria cu Igor Razloga la Primăria Cinișeuți r-nul Rezina, din care au doi copii minori XXXXX și XXXXX născuți la XXXXX.

La 19 ianuarie 2015, prin hotărâre judecătorească, căsătoria dintre ea și Igor Razloga a fost desfăcută, domiciliul copiilor minori fiind stabilit cu dânsa.

A menționat că încă de la nașterea copiilor, pârâtul s-a eschivat de la exercitarea obligațiilor sale părintești pe deplin, nu acorda niciun fel de ajutor pentru întreținerea copiilor minori.

Astfel, 15 august 2014, dânsa a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Razloga cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a soției, ultimul însă având intenția de a se eschiva de la plata pensiei de întreținere, a depus cerere reconvențională cu privire la contestarea paternității.

Prin hotărârea din 19 ianuarie 2015 a Judecătoriei Rezina, a fost admisă parțial acțiunea inițială și respinsă cererea reconvențională depusă de Igor Razloga.

A precizat că pârâtul a refuzat să achite pensia de întreținere a copiilor minori și a soției, nu participă la întreținerea copiilor și nici nu comunică cu aceștia, acumulând pentru perioada 15 august 2014 – 15 noiembrie 2015 o restanță la plata pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 12800 de lei și a pensiei de întreținere a soției în mărime de 5220 de lei.

Deoarece pârâtul în continuare se eschiva de la plata pensiei de întreținere a ei și a copiilor minori și nu se interesa de soarta acestora, a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la decăderea lui Igor Razloga din drepturile părintești, însă la intenția ultimului, a renunțat la acțiune și în scurt timp a regretat, pârâtul eschivându-se în continuare de la obligațiile sale părintești.

A precizat că potrivit certificatului eliberat de executorul judecătoresc Victor Stati, la 6 octombrie 2016, restanța pârâtului la plata pensiei de întreținere a copiilor minori constituie 23400 de lei și a pensiei de întreținere a soției – 10420 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 60, 61, 62, 67, 68 Codul familiei, art. 7, 166, 167 CPC, Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York, Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 17 noiembrie 2014.

A solicitat admiterea acțiunii și decăderea lui Igor Razloga din drepturile părintești.

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Au fost încasate de la Tatiana Lanețkaia în beneficiul lui Igor Razloga cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei.

Prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Tatiana Lanețkaia și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 decembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Tatiana Lanețkaia a declarat recurs împotriva deciziei din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii și încasare a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le ilegale și pasibile de a fi casate.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin aspectele factologice ale pricinii, fapt ce a condiționat aplicarea eronată a normelor de drept material și anume, a prevederilor art. 52, 53, 69 Codul familiei și art. 9 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, nefiind dată o apreciere corespunzătoare actului eliberat de Direcția asistență socială și protecția familiei Rezina.

Având în vedere prevederile art. 73 Codul familiei, autoritatea tutelară a prezentat în instanța de judecată doar un aviz simplu și cu greșeli.

Mai mult, actul de cercetare eliberat de organul respectiv trebuie neapărat să conțină toate aspectele constatate, toate circumstanțele importante în acest sens, în

special, privind starea materială a părinților și respectiv, concluzia expusă în acest sens.

A remarcat că a prezentat un astfel de act de cercetare, care însă nu a fost luat în considerație.

Prin urmare, instanța de apel nu a cercetat toate probele prezentate și nu a constatat toate circumstanțele, bazându-se pe argumentele lui Igor Razloga, care a îndus instanța în eroare.

La 1 martie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Igor Razloga a depus referință la recursul declarat de Tatiana Lanețkaia, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 236), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 decembrie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Lanețkaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tatiana Lanețkaia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Lanețkaia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Tatiana Lanețkaia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu